ุทยนที่ ๖๑ เล่ม ๖ ๔ ราชาวิจจานุเบกษา ๑ ๖ ธันวาคม ๒๔ **๕ ๐**

พระราชบัญญัติ ให้อำนาจทหารเรือปราบปราบการกระทำความผิด บางอย่างทางทะเถ พ.ศ. ๒๕៩๐

ในพระปรมากิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดข คณะอภิรัฐมนตรี ในหม้าก็คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รังสิต กรมชนซีขนาทผยผลตร อสงกฎ ชาบีนิวัย มานวราชเอร

อกุลเคราช ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕៩๐ เป็นให่ ๒ ในรัพชกาลบัจจุบัน

ดอนที่ ๖๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจงานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๔ ๕๐

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้การปราบปรามการกระห์ว ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบน้ำข้าวและสินค้ำอื่นบางอย่าง ออกทางทะเลได้ผลดีขึ้งขึ้น

พระมหากษัวริย์โดย ความเห็นชอบของรัฐสภา จึงมื พระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่าง ทางทะเล พศ. ๒๔๕๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ กำว่า "เจ้าหน้าที่
ทหารเรื่อ" หมายกวามถึงนายทหารเรือประจำการชั้นสัญญา
บัตรซึ่งตำรงตำแหน่าผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหนู่เรือ ผู้บังคับ
หมวดเรือ ผู้บังกับกองเรือ รวมทั้งตำแหน่งอื่นกี่ผู้บัญชาการ
ทหารเรือได้ประกาศในราช กิจจานุเบกษาให้เกียบแก่วกับ
ตำแหน่งที่กล่าวแล้ว และนายทหารเรือประจำการชั้น
สัญญาบัตรที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราช กิจจานเบกษาแต่งตั้งจืนโดยละเพาะ

มาตรา ๔ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดหรือมี เหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบ นำข้าวหรือสินค้ายื่นยางลย่างออกทางทะเล อันเป็นความ ผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม เารื่องอุปโกคบริโภคและของอื่น ๆ ใน ภาวะตับขับ หรือกฎหมายว่าตัวยการควบคุมการส่งออก ไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือสั่วให้กำการฉะเพาะหน้าเท่าที่จำเป็นดัง ต่อไปนี้

- ๑ ๑๑๑๑ ลัน บละบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำ เรือให้รือหรือขนติ๋งของในเรือเพื่อการตรวจคุ้น
- ๒. จับเรือ และบังคับผู้ควบค**ุมเรือและคนประจำเรือ** ให้พ่วงเรือหรือให้กำการอื่นเพื่อใ**ห้เรือนั้นไปยังที่ซึ่งสะควก** แก่การตรวจอ้น การสอบสวน หรื<mark>อการดำเนินคดี</mark>
- ๓. ยีตเรือที่จับไว่จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาด**ไม่พ้องผู้** ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะมีคำส**ั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่** พ้องผู้ต้องหา

คอนที่ ๖๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๔ ธ่อ

๔. จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระบำความผิดไร้ได้ ไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตั้งให้ พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวามท่าที่ ทำไร้

มาตรา ๕ เพื่อปฏิบัติการตามความในบาตรา ๕ ให้ เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่ง และบังคับ ให้ผู้กายคุม เรือ และคนประจำเรือลำที่ใช้หรือสงสัยว่าใช้ในการกระทำความผิดหรือที่ความผิดเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าเกิดขึ้น บยุตเรือ หรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็ให้มีอำนาจ ตำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อเท็วเรือไป หรือเพื่อบั้องกันการหลบหนึ่

การสั่งหรือบังกับให้หยุดเรือหรือให้นำเรียไปขับติใดที่
หนึ่งตามความในวรรคก่อน อาจทำโดยในการ ติรักษากะ
อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ แต่การเต็ม อะห์
จะใช้นั้น ผู้บัญชาการทหารเรือต้องประกาสกำสนุดปรใน
ราชกิจจานุเบกษา

ทอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๔ ราชกิงจานุเบกษา ๑๖ ชั้นวาคม ๒๔ ธ ๐

มาตรา ๖ นอกจากอำนาจที่ให้ไว้ตามมาตรา ๔ ให้ เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานผ่ายปกครอง หรือ ตำรวจชั้น ผู้ใหญ่ตเมความในประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา

มาตรา ๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กหารเรือทำการสอบสวน ตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน่าที่กหารเรียมีอำนาจและหน้าที่เช่น พนักงานสอบสวนตามประมวล กฎหมายวิธีพิธารณา ความ อาญา

มาตรา ๔ การแย้งคำสั่งไม่พื้องของพนักงานอัยยการ ตามความในประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ใน กรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็น ผู้ส่งสำนวน และ มีความเห็น ควรสั่งพือง ไปยังพนักงานอัยยการนั้น ให้ผู้บัญชายาร ทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือข้ายลวง ประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ธ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่หหารเรือส่งตัวผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนตำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มี ให้ถือว่าการควบคุมตัวผู้ต้องหาซึ่งใด้กระทำมาก่อนที่พนักงาน

ตอนที่ ๖๑ เล่ม ๖๔ ราช กิจจานุเบกษา ๑ ๖ ธนวาคม ๒๔ ธ ๐

สอบสวนใต้รับตัวผู้ต้องหานั้น เป็นการควบคุมของพน๊กงาน สอบสวน

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ รัฐมนตรวาก รากกรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช บุ๊ญญัตินี้

ผู้รับสนองพายบรมราชโองการ

ควะ อภัยวาศ์ มาของฐิมนครี